

Едва тогава можахме да се оттеглимъ и съединимъ съ носачитѣ ни — премръзли отъ страхъ.

Тѣ почнаха да гледатъ на насъ като на Богове, особено подиръ тази опасна обсада.

Този пъкъ и много други случаи ни убедиха въ твърдението на нашия приятелъ, че — **Лъвътъ е спортистъ и благородникъ**, занимава се съ личнитѣ си работи и ви остава на мира, до като и вие щадите неговото спокойствие.

Царьтъ на животнитѣ.

Кой не знае, че лъвътъ е царя на дивитѣ звѣрове? Той е царъ на всички хищници—властелинъ надъ млѣкопитаещитѣ животни. Съ право и съ достоинство лъва е считанъ за царъ на животнитѣ: по външния си изгледъ, по величествената си и горда глава, по грамадното си стройно тѣло, по благородния си, но силенъ и стремително—безстрашенъ погледъ, по походката му, по всичко, той се царствено издига надъ другитѣ хищници.

Алжиръ и цѣла Африка е царството на лъва. „Изъ обширнитѣ гѣсти и на много мѣста непроходими гори и гѣстаци, препълнени съ кресливи птици, стада глгани, многобройни хиени, чакали, златисти лисици, маймунки, и най-последъ страшни пантери и леопарди, гордо се шири и царува неустрашимия лъвъ“.

Днесъ обширното царство на лъва е утѣснено, хората—европейскитѣ колонисти, сж прогонили лъва въ вътрешността на Африканскитѣ гори и пустини. Но кждето и да е, лъвътъ е страшилище за всичко живо!

Бележитиятъ руски пътешественикъ и изследователъ, А. Елисеевъ, ни разказва следното въ хубавия си разказъ—**„Лъвски нощи“**:

„Въ Африка действително има *„Лъвски нощи“*, как-